

شاخص توان علمی: الگویی برای سنجش و مقایسه باروری علمی رشته‌ها

دکتر محمد رضا داورپناه^۱

چکیده

هدف این پژوهش، ارائه الگویی ترکیبی (کمی و کیفی)، سازوکاری مقایسه‌ای و فرمولی ساده ولی در عین حال جامع برای سنجش قدرت و ضعف رشته‌های علمی به منظور تحلیل حوزه‌های علمی در سطوح ملی و جهانی است. با استفاده از شاخصهای مختلف علم‌سنجی، فرمول ارائه شده در عرصه مقاله‌های نمایه شده حوزه علوم اجتماعی کشور مالزی در SSCI طی یک دوره ۵۵ ساله (۱۹۹۹-۲۰۰۸) مورد آزمون قرار گرفت. یافته‌های نشان داد: ۱- تکیه صرف بر یک شاخص علم‌سنجی نمی‌تواند ارزاری چندان کارآمد برای ارزیابی برونداد علمی باشد. ۲- «شاخص توان علمی» معروفی شده در این پژوهش می‌تواند مبنای کمی قابل اطمینانی برای مقایسه و سنجش قدرت و ضعف رشته‌های درون یک حوزه مشخص باشد. محاسبه شاخص توان علمی بر مبنای تعداد انتشارات، تعداد استناد، تعداد استناد نشده‌ها، حجم انتشارات و استنادهای مجموعه است. در این شاخص، داده‌ها بر حسب نوع مدرک، دوره زمانی، موضوع و پنجره استنادی محاسبه و نرمال‌سازی و بر آین اساس، امکان مقایسه رشته‌های درون حوزه میسر می‌گردد.

مقدمه

علم و فناوری، نیروی پیش برنده جامعه دانش بنیاد امروز است. تحلیل این نیروها و ارزیابی کمیت و کیفیت تحقیقات علمی به منظور ارائه تصویری مناسب از

۱. دانشیار گروه کتابداری و اطلاع‌رسانی دانشگاه فردوسی مشهد.

وضعيت کارکرد ساختار علمی و تکامل آن، ضرورتی اجتناب‌ناپذیر در عرصه سياست ملی علمی یا راهبرد مدیریت تحقیقاتی هر کشوری است (Moed, ۲۰۰۷). سنجش نیازهای پژوهشی، تشویق پژوهشگران و ترغیب آنان به سوی نیازهای اصلی، ارزیابی عملکرد پژوهشگران، اعتبارسنجی مؤلفان و آثار پژوهشی، بالا بردن ثبات علمی کشورها و شناسایی خلاصه و تدوین سياستهای راهبردی مؤسسه‌های علمی، از هدفهای سياستگذاران علمی است. تدوین سياست علمی و پیشبرد طرحها و برنامه‌های پژوهشی، مستلزم اطلاعات جامع و دقیق درباره تواناییهای بالقوه علمی و فنی کشور است. این امر به معنای لزوم وجود مجموعه شاخصهایی است که بتوانند جنبه‌های مناسب و مربوط آن سازو کار احتمالاً پیچیده‌ای را که از طریق نظام علم و فناوری کشور به وجود آمده است، شناسایی کند. از این رو، مجتمع علمی همواره به دنبال شاخصهایی بوده‌اند که وضعیت پیشرفت علم را بسنجند و جوامع را با سنجه‌های استاندارد، با هم مقایسه و ارزیابی‌های لازم را انجام دهند. بدیهی است، مانند هر پدیده اجتماعی دیگر تنها بخشی از داده‌های نظام علمی و فنی کمیت‌پذیر هستند؛ در حالی که جنبه‌های دیگر در حوزه کیفی قرار می‌گیرند و در سطح نظر باقی می‌مانند.

مطالعات کمی علم و فناوری، در پی به کارگیری روش شناسی‌هایی است تا سياستگذاران بتوانند سياستهای پژوهش و نوآوری را ارائه کنند؛ همچنین، ابزارهایی برای ارزیابی دقیق کارایی چنین سياستگذاریهایی را فراهم می‌سازد. در نتیجه، شاخصهای علم و فناوری در سياستگذاری پژوهشی اهمیتی روزافزون یافته‌اند. امروزه مطالعات کمی علم و فناوری به سرعت در حال گسترش است. مطالعات اولیه علم‌سنجی عموماً بر ارزیابی عملکرد تحقیقاتی مؤسسه‌ها و دانشمندان متمرکز شده است؛ ولی در این مطالعه تلاش شده است با استفاده از رویکرد تعادلی^۱، الگویی

1. Balanced approach.

برای اندازه‌گیری توان علمی رشته‌ها در سطح ملی و جهانی ارائه شود. این رویکرد و شاخص، زمینه‌ای را فراهم می‌آورد تا هر رشته‌ای بتواند موقعیت خودش را در مقایسه با سایر رشته‌های درون حوزه مربوط تعیین کند. بر این اساس، سیاستگذاران علمی نیز می‌توانند تصویری روشن از تلاش‌های ملی و تحقیقاتی کشور به دست آورند.

شاخصهای ارزیابی رشته - پایه

طی سالهای اخیر، پژوهشگران و صاحب‌نظران علم سنجی به دنبال شاخصهایی بوده‌اند که وضعیت پیشرفت علم را دقیق تر و سنجیده تر بسنجند. این تلاشها به ارائه شاخصهای متعدد و متنوعی منجر شده است. در ادامه، به منظور فراهم آمدن زمینه بحث و مقایسه، صرفاً شاخصهای رشته - پایه^۱ که فعالیتهای علمی در سطح رشته را ارزیابی می‌کنند، به اختصار معرفی می‌شوند.

شاخص کراون (CWTS^۲ field normalized citation score, Crown indicator)

مؤسسه مطالعات علم و فناوری دانشگاه لیدن هلند از این شاخص برای ارزیابی بروندادهای مؤسسه‌های پژوهشی، دانشگاه‌ها، گروه‌های پژوهشی و پژوهشگران استفاده می‌کند. شاخص کراون پس از شمارش تعداد استنادها، آنها را در هر رشته و گروه تفکیک و پس از نرمال‌سازی بین گروه‌ها و مقایسه آن با میانگین‌های به دست آمده در جهان، نتایج دقیق‌تری به دست می‌دهد. در این شاخص، تعداد استناد به مقاله‌های یک حوزه موضوعی خاص، در یک دوره زمانی معین، و در بین نوع خاصی از انتشارات مانند مقاله‌های مجله‌ها یا مقاله‌های کنفرانسها محاسبه و با میانگین استناد به همان نوع انتشارات در همان حوزه و در همان دوره زمانی مقایسه می‌گردد.

۱. Field-based.

۲. Center for Science and Technology Studies, Leiden University.

نمره استنادی نرمال شده رشته (Field normalized citation score)

این شاخص نسبت تعداد استناد به تعداد انتشارات یک مؤسسه را در یک رشته خاص محاسبه و آن را با میانگین جهانی نسبت استناد به انتشار در همان نوع مدرک، زمان و حوزه موضوعی مقایسه می‌کند.

(CEST^۱) world share of publication

این شاخص توسط مرکز مطالعات علم و فناوری سویس تدوین شده است. در این شاخص، تعداد انتشارات هر یک از رشته‌های حوزه بر تعداد کل انتشارات جهانی در همان رشته‌ها تقسیم می‌شود.

(CEST relative activity index)

این شاخص میزان فعالیت یک مؤسسه در مجموعه رشته‌های انتخابی یک حوزه مشخص نسبت به بقیه کشورهای جهان را مشخص و براین اساس درباره پرفعالیتی یا کم فعالیتی مؤسسه قضاوت می‌کند.

(Mathew value)

ارزش متیو در سال ۲۰۰۶ توسط «موییج^۲» معرفی شد. این شاخص در واقع شکل اصلاح شده ضریب تأثیر است که عامل تأثیر را در یک دوره پنج ساله و یک رشته خاص محاسبه می‌کند.

(CEST degree of specialization)

یک شاخص ساختاری است که تعداد رشته‌های فعال در یک مؤسسه و میزان انتشارات هر یک از رشته‌ها را مد نظر قرار می‌دهد. این شاخص نوع مدرک و دوره زمانی را در نظر نمی‌گیرد.

(Logarithm-based citation z-score)

«یوناس لوندبرگ^۳» از مؤسسه کارولینسکای سوئد، این شاخص را ارائه داد. یوناس با توجه به شاخص استنادی نرمال شده در سطح رشته، شاخص جدیدی را

۱. Centre d'etudes de la science et de la technologie, Switzerland.

۲. Mooij.

پیشنهاد داده است که نرمال‌سازی را علاوه بر سطوحی که در شاخص کراون قابل محاسبه است، می‌تواند در سطح مقاله نیز محاسبه کند. در این شاخص، مقایسه با میانگین لگاریتم‌های تعداد استنادهای دریافت شده با اقلام قابل مقایسه انجام می‌گیرد و بالگاریتم میانگین تعداد استنادهای داده شده به اقلام، قابل مقایسه نیست (Rehn, et al., ۲۰۰۷؛ عمرانی، ۱۳۸۶).

شاخصهای کراون، نمره استنادی نرمال شده رشته، و زد لگاریتمی، میزان استناد را مورد توجه قرار داده‌اند. شاخصهای مشارکت جهانی در انتشارات رشته، فعالیت نسبی و میزان تخصص بر میزان انتشارات تکیه دارند. در ارزش متیو نیز میانگین براساس تقسیم تعداد استنادها به مقاله‌های یک رشته بر تعداد مقاله‌های منتشره در همان رشته محاسبه می‌شود. بنابراین، ملاحظه می‌شود که شاخصهای فوق فاقد رویکرد ترکیبی هستند؛ برخی از آنها نیز نوع مدرک و دوره زمانی را لحاظ نمی‌کنند و نسبت به مدارک استناد نشده، حساس نیستند. البته، در شاخص زد لگاریتمی امکان ارزشیابی و مقایسه براساس دوره زمانی، موضوع و نوع مقاله‌ها وجود دارد و با استفاده از روش‌های آماری دقیق و نرمال‌سازی با میانگین جهانی امتیازهای دانشگاه‌ها، مجله‌ها و مؤلفان قابل محاسبه است و نسبت به سایر شاخصه‌ها دقیق‌تر است. با وجود این، محاسبه شاخص زد لگاریتمی پیچیده است. شاخص کراون که بر محاسبه استنادها تکیه می‌کند، پس از محاسبه تعداد استنادها، ابتدا استنادهای هر رشته و حوزه مانند پژوهشکی و علوم انسانی را تفکیک، و پس از نرمال‌سازی، حوزه‌ها را با یکدیگر و با میانگین جهانی مقایسه می‌کند. با توجه به تفاوت عملکرد استنادی حوزه‌های مختلف، مبنای مقایسه احتمالاً نتایج چندان دقیقی ارائه نمی‌دهد.

شاخص H (h-index)

این شاخص از جمله شاخصهای رشته پایه نیست؛ اما چون میزان فعالیت نویسنده‌گان را بر اساس میزان انتشارات و استنادها محاسبه می‌کند، در اینجا معرفی شده است. شاخص H توسط «جرج ای. هرش» فیزیکدان آمریکایی در سال ۲۰۰۵ پیشنهاد شد. این شاخص مبتنی بر توزیع استنادهای دریافت شده از سوی مقاله‌های نویسنده مورد نظر است. «اچ ایند کس» پژوهشگری مساوی H است که h مقاله از مجموع NP مقاله او هر یک حداقل h استناد و سایر مقاله‌های او (NP-h) یعنی تفاضل از کل مقاله‌های نویسنده) هر یک حداقل h استناد داشته باشند. به عبارت دیگر، نویسنده‌ای با شاخصی از h، تعداد h مقاله منتشر کرده است که هر یک از آنها به تعداد حداقل h بار از سوی دیگران مورد استناد قرار گرفته‌اند. اگر پژوهشگری ۲۰ مقاله چاپ شده داشته باشد (N=۲۰) و این مقاله‌ها بر اساس تعداد استنادهای دریافتی از بیشترین به کمترین مرتب شوند و ملاحظه شود که به ۷ مقاله او هر یک حداقل ۷ بار (یا بیشتر) استناد شده و به دیگر مقاله‌هایش (NP-h) حداقل ۷ بار استناد شده است، اچ ایند کس این پژوهشگر مساوی ۷ (h=7) خواهد بود.

«هرش» معتقد است شاخص h بازتابی از تعداد مقاله‌ها و تعداد استنادهای هر مقاله است (Hirsch, ۲۰۰۵). اما این شاخص با وجود مزایایی نظیر سادگی محاسبه و لحاظ زمان و چشمپوشی از برگسته کردن مقاله‌های پر استناد و کم استناد، دارای کاستیهای زیراست:

اندیشمندان و پژوهشگرانی که به هر علت تعداد مقاله‌های آنها بسیار کم ولی بسیار تأثیرگذار بوده است، اچ ایند کس کمی دریافت می‌کنند.
در حوزه‌هایی که عمر استناد طولانی است، پژوهشگری با مقاله‌ای نو، باید سالها منتظر بماند تا اثرش مورد توجه و استناد قرار گیرد.

شاخص h فراتر از تعداد کل استنادها، اطلاعات چندانی عرضه نمی‌کند؛ بنابراین، سنجه چندان مناسبی برای اندازه‌گیری تأثیر نیست.

با وجود اینکه شانخض استنادها را در سطح کل انتشارات یک نویسنده بررسی می‌کند، میزان باروری انتشاراتی او لحاظ نمی‌شود. زمینه استناد را ملحوظ نظر قرار نمی‌دهد.

در واقع، نوعی میانگین استنادی ولی با اندکی دقت بیشتر است. برونداد شانخض یک عدد طبیعی است، لذا قادر قدرت تشخیص و تفکیک است.

این شانخض نمی‌تواند تولیدات علمی موفق را نشان دهد. تحت تأثیر میزان دقت و پوشش استنادی پایگاه اطلاعاتی مبنای محاسبه است و در پایگاه‌های اطلاعاتی متفاوت، نتایج متفاوتی به دست می‌دهد. این شانخض میزان خود استنادی را مدنظر قرار نمی‌دهد.

در این شانخض، تعداد نویسنده‌گان یک مقاله مورد توجه قرار نمی‌گیرد (International Mathematical Union، ۲۰۰۸؛ Wikipedia free encyclopedia).

هدف پژوهش

دو شانخض هسته در مطالعات علم سنجی شمارش برونداد انتشاراتی، به عنوان شانخض کمی و شمارش استناد به عنوان شانخض کیفی است. البته، در ارزیابی فعالیتهای علمی شاخصهای استنادی، همیشه مجادله آمیز بوده است. هر چند باید پذیرفت که تحلیل استنادی ابزار کامل و کارآمدی برای سنجش کیفیت پژوهش یا متون علمی نیست، ولی طی نزدیک به پنجاه سال گذشته از این شیوه برای سنجش کیفیت پژوهشها در جهان استفاده شده است. مرور شاخصهای موجود نشان می‌دهد

هیچ یک از شاخصهای موجود به بررسی جایگاه رشته در میان سایر رشته‌ها نمی‌پردازند و اکثر آنها نیز بر یک جنبه از ارزیابی برونداد علمی تکیه کرده‌اند. به واسطه کاستیهای صرفاً کمی‌نگری یا کیفی‌نگری و نقصان شاخصهای کمی و کیفی، می‌توان انتظار داشت ترکیبی از شاخصهای کمی و کیفی می‌تواند راه حل بهتری ارائه دهد. براین اساس، هدف این پژوهش ارائه الگویی ترکیبی (کمی و کیفی)، سازوکاری مقایسه‌ای و فرمولی ساده ولی در عین حال جامع برای سنجش توان علمی رشته‌ها به منظور تحلیل حوزه‌های علمی در سطوح ملی و جهانی است.

روش‌شناسی

این پژوهش با استفاده از شاخصهای مختلف علم‌سنجی، مقاله‌های حوزه علوم اجتماعی نمایه شده کشور مالزی در پایگاه استنادی علوم اجتماعی^(۱) (SSCI) را مورد مطالعه قرار داده است. منظور از رشته‌های علوم اجتماعی، طبقه‌بندی موضوعی مجله‌های علوم اجتماعی در پایگاه استنادی علوم اجتماعی است. برونداد انتشاراتی و استنادی حوزه علوم اجتماعی طی یک دوره زمانی ده ساله از ۱۹۹۹ تا ۲۰۰۸ زیر پوشش قرار گرفت. این امر موجب شد تا از روند طبیعی تغییرات و افت و خیز برونداد انتشاراتی و استنادی رشته‌ها در مطالعه اطمینان حاصل شود و تصویری واقعی و هنجار از انتشارات و استنادهای هر یک از رشته‌ها به دست دهد. داده‌های مورد نیاز برای مطالعه از طریق وبگاه علوم^(۲) در اوایل سال ۲۰۰۹ از پایگاه SSCI استخراج شد. مجموعه‌ای از شاخصهای عمومی کتابسنجی نظری تعداد انتشارات، نرخ استناد، میزان استناد نشده‌ها، میانگین استنادهای مشاهده شده به عنوان اطلاعات پایه برای مقایسه توان رشته‌های مورد مطالعه استفاده شد. براساس رکوردهای ثبت شده در

۱. Social Science Citation Index.

۲. Web of Science.

SSCI، محققان و نویسنده‌گان مالزیایی در حوزه علوم اجتماعی طی دوره ده ساله ۱۹۹۹ تا ۲۰۰۸، تعداد ۶۲۷ مقاله منتشر کرده‌اند که در این مطالعه تمامی این مقاله‌ها و استنادهای دریافتی آنها مورد مطالعه قرار گرفت. این تعداد مقاله توسط ۲۳۲۴ نویسنده از ۷۰۲ دانشگاه و مؤسسه آموزشی تحقیقاتی مالزیایی یا بین‌المللی تولید شده است. در این مجموعه، نسبت نویسنده به مقاله به طور متوسط ۳/۷۱ است.

باروری انتشاراتی و توزیع استنادی رشته‌ها

به منظور اندازه‌گیری رکورد انتشاراتی رشته‌ها براساس طبقه‌بندی موضوعی در SSCI داده‌های استخراج شده در ۳۹ طبقه موضوعی دسته بندی شد. از آنجا که برخی رشته‌ها مثل روانشناسی دارای گرایش‌های مختلف بوده و این گرایشها یا رشته‌های فرعی به صورت رشته مجزا در SSCI طبقه‌بندی شده‌اند، لذا به دلیل همگنی رشته‌های منشعب، داده‌های این گونه رشته‌ها در این مطالعه تجمیع و تحت یک رشته واحد ارائه شده است.

توزیع برونداد انتشاراتی رشته‌های مختلف ارائه شده در جدول شماره ۱ نشان دهنده آن است که رشته اقتصاد با حدود ۱۳٪ از کل انتشارات در صدر جدول و رشته‌های روانشناسی و مدیریت نیز در رتبه‌های بعدی قرار دارند. این سه رشته با هم در حدود یک سوم (۳۵/۳۲٪) از کل انتشارات حوزه علوم اجتماعی مالزی را در دوره مورد مطالعه تشکیل داده‌اند. هشت رشته: مطالعات محیطی، بهداشت عمومی، محیطی و شغلی، علوم تربیتی و تحقیقات تربیتی، بازار گانی و امور مالی، برنامه‌ریزی و توسعه، علوم کتابداری و اطلاع‌رسانی، روانپژوهشی و مطالعات منطقه‌ای و آسیایی با مجموع ۱۵/۳۷٪ در سطح دوم از توجه محققان حوزه علوم اجتماعی قرار دارند. حدود یک سوم انتشارات یعنی ۵/۳۱٪ به بقیه ۲۸ رشته مورد مطالعه اختصاص دارد.

برای تحلیل فعالیت علمی یک کشور در یک رشته، علاوه بر تحلیل کمی، بررسی تأثیر استنادی نیز اهمیتی خاص دارد؛ زیرا اطلاعاتی درباره رویت پذیری و چگونگی مورد توجه قرار گرفتن انتشارات کشور از سوی جامعه بین‌الملل به دست می‌دهد. براساس داده‌های ارائه شده در جدول شماره ۱، مقاله‌های منتشر شده در رشته‌های روانشناسی، اقتصاد، مدیریت و مطالعات محیطی بیشتر از سایر رشته‌ها مورد استناد قرار گرفته‌اند. شاخص میانگین استنادی یا نسبت استناد به مقاله در رشته‌های مختلف نیز محاسبه شد که داده‌های جدول فوق نشان دهنده تفاوت بارز عملکرد استنادی رشته‌های مختلف است. در خصوص نسبت استناد به مقاله، رشته‌های کوچک با وجود داشتن تعداد مطلق انتشارات اندک، نسبت استناد به هر مقاله در آنها بسیار بالا و قابل توجه است. برای مثال، نرخ استناد در رشته‌های حمل و نقل، جغرافیا و مطالعات شهری به ترتیب $12/5$ ، $5/33$ و $4/14$ است. ماهیت متفاوت عملکرد استنادی بدان معناست که میانگین استنادی به شدت تحت تأثیر محدود مقاله‌های پر استناد است. هر چه تعداد مقاله‌های مورد مطالعه کمتر باشد، اثر چنین مدار کی بر روی میانگین بیشتر و بزرگتر خواهد بود. رشته حمل و نقل با انتشار ۲ مقاله، از نظر باروری انتشاراتی در رتبه ۲۴ و با جذب ۲۵ استناد در رتبه ۱۷ و با میانگین استنادی $12/5$ در میان رشته‌های مورد مطالعه در رتبه اول قرار گرفته است. همان‌گونه که در جدول مشخص است، از نظر آماری رتبه انتشار، استناد و میانگین استنادی درون هر رشته و همچنین در مقایسه با سایر رشته‌ها متفاوت است. بنابراین، هر یک از این شاخصها به تنها بی نمی‌تواند شاخص مناسبی برای مقایسه و بازتاب عملکرد علمی رشته باشد.

جدول ۱. باروری انتشاراتی و توزیع استنادی رشته‌ها

رشته‌ها	انتشار	رشتبه	استناد	رتبه	میانگین استناد	رتبه
اقتصاد	۸۸	۱	۱۸۳	۲	۲/۰۸	۱۶
روان‌شناسی	۷۰	۲	۲۴۹	۱	۳/۵۶	۶
مدیریت	۵۳	۳	۱۶۶	۳	۳/۱۳	۱۱
مطالعات محیطی	۴۷	۴	۱۶۰	۴	۳/۴۰	۷
بهداشت عمومی، ...	۴۱	۵	۳۵	۱۶	۰/۸۵	۲۲
علوم تربیتی	۴۰	۶	۶۴	۸	۱/۶۰	۱۸
بازرگانی و امور مالی	۳۱	۷	۵۹	۹	۱/۹۰	۱۸
برنامه‌ریزی و توسعه	۲۶	۸	۸۸	۷	۳/۳۸	۸
علوم اطلاع‌رسانی	۲۳	۹	۴۲	۱۴	۱/۸۳	۱۹
روانپژوهی	۲۲	۱۰	۹۵	۶	۴/۳۲	۴
مطالعات منطقه‌ای	۲۰	۱۱	۸	۲۳	۰/۴۰	۲۵
جغرافیا	۱۸	۱۲	۹۶	۵	۵/۳۳	۲
جامعه‌شناسی	۱۸	۱۲	۱۵	۲۱	۰/۸۳	۲۳
علوم اجتماعی (میان‌رشته‌ای)	۱۷	۱۳	۵۴	۱۱	۳/۱۸	۱۰
علم و تکنولوژی اینمنی	۱۶	۱۴	۵۲	۱۲	۳/۲۵	۹
روابط بین‌الملل	۱۶	۱۴	۴۸	۱۳	۳/۰۰	۱۲
انسان‌شناسی	۱۵	۱۵	۴۰	۱۵	۲/۶۶	۱۴
مطالعات شهری	۱۴	۱۶	۵۸	۱۰	۴/۱۴	۵
سیاست و خدمات بهداشتی	۱۰	۱۷	۳۵	۱۶	۳/۵۰	۷
سوء مصرف مواد	۱۰	۱۷	۲۰	۱۸	۲/۰۰	۱۷
زبان‌شناسی	۸	۱۸	۴	۲۵	۰/۵۰	۲۴
پرستاری	۸	۱۸	۱۹	۱۹	۲/۳۷	۱۵
مطالعات زنان	۷	۱۹	۱۴	۲۲	۲/۰۰	۱۷
مطالعات خانواده	۶	۲۰	۱۸	۲۰	۳/۰۰	۱۲
علم اخلاق	۵	۲۱	۸	۲۳	۱/۶۰	۱۹

رشته	انتشار	رتبه	استناد	رتبه	میانگین استناد	رتبه
ورزش، تفریح و جهانگردی	۵	۲۱	۵	۲۴	۱/۱۰۰	۲۱
حقوق	۵	۲۱	۱۴	۲۲	۲/۸۰	۱۳
بازپروری	۵	۲۱	۲	۲۷	۰/۴۰	۲۵
جمعیت‌شناسی	۴	۲۲	۱	۲۸	۰/۲۵	۲۶
علوم اجتماعی (بیوپژشکی)	۴	۲۲	۱۸	۲۰	۴/۵۰	۳
امور اجتماعی	۴	۲۲	۴	۲۵	۱/۱۰۰	۲۱
ارتباطات	۳	۲۳	۰	۲۹	۰/۰۰	۲۷
علوم سیاسی	۳	۲۳	۰	۲۹	۰/۰۰	۲۷
مطالعات قومی	۲	۲۴	۰	۲۹	۰/۰۰	۲۷
پیری‌شناسی	۲	۲۴	۳	۲۶	۱/۱۵۰	۲۰
مدیریت عمومی	۲	۲۴	۲	۲۷	۱/۱۰۰	۲۱
حمل و نقل	۲	۲۴	۲۵	۱۷	۱۲/۵۰	۱
علوم اجتماعی (روشهای ریاضی)	۲	۲۴	۰	۲۹	۰/۰۰	۲۷
تاریخ علوم اجتماعی	۱	۲۵	۰	۲۹	۰/۰۰	۲۷
جمع	۶۷۳	-	۱۷۰۴	-	-	-

شاخص توان علمی (Scientific Power Index)

نتایج به دست آمده در این مطالعه و سایر مطالعات نشان داد صرف شاخص انتشارات و استنادها نمی‌تواند مبنای قضاوت درباره توان علمی یک رشته قرار گیرد (Sternber & Litzenberger, ۲۰۰۵). به منظور اندازه‌گیری توان علمی رشته‌ها، این پژوهش بر مبنای این اندیشه که «روشهای سنجش علم باید ساده و عینی باشد» (IMU, ICAM, IMS, ۲۰۰۸) شاخص توان علمی را ارائه کرده است. شاخص توان علمی، قدرت نسبی تحقیقاتی یک کشور در یک رشته یا حوزه معین را ترسیم

می‌کند و برای این مهم اثر میزان انتشار، میزان استناد، استناد نشده‌ها، حجم انتشارات و استنادهای مجموعه یا حوزه، نرمال‌سازی و دوره زمانی و پنجره استنادی مشترک را لحاظ می‌کند. این شاخص می‌تواند برای تعیین قوت و ضعف یک رشته در میان سایر رشته‌ها در یک کشور یا در سطح جهانی، مورد استفاده قرار گیرد. این روش ترکیبی رویکردی و کل گرایانه به فعالیتهای علمی یک کشور دارد (Davarpanah، ۲۰۰۹). شاخص توان می‌تواند با فرمول ساده زیر اندازه گیری شود:

$$PI = [Pij-nij] \cdot [Cij/TCi] + [nij/Tni]$$

$$PIs = PI > M$$

$$PIw = PI < M$$

$$Pij = \text{تعداد انتشارات یک کشور (i) در یک رشته (j)}$$

$$nij = \text{تعداد انتشارات استناد نشده یک کشور (i) در یک رشته (j)}$$

$$Cij = \text{تعداد استنادهای یک کشور (i) در یک رشته (j)}$$

$$TCi = \text{تعداد کل استنادهای یک کشور (i) در همه رشته‌ها}$$

$$Tni = \text{تعداد کل انتشارات استناد نشده یک کشور (i) در همه رشته‌ها}$$

$$M = \text{میانگین PI یک کشور در همه رشته‌ها}$$

در فرمول بالا، جمله اول $\{Pij - nij\}$ ناظر بر کمیت انتشارات است، ولی کمیت انتشارات با کسر تعداد مدارک مورد استناد واقع نشده، به گونه‌ای خالص‌سازی می‌شود. جمله دوم $\{Cij/TCi\}$ برای نرمال‌سازی تفاوت میزان استناد در یک طبقه موضوعی یا رشته استفاده شده است. در نهایت، جمله سوم $\{nij/Tni\}$ برای نرمال‌سازی تفاوت در تعداد انتشارات استناد نشده در طبقه موضوعی یا رشته به کار گرفته شده است. رشته‌های بالای میانگین که PIs خوانده می‌شود، رشته‌های قوی و رشته‌های زیر میانگین که PIw خوانده می‌شود، رشته‌های ضعیف کشور در

مجموعه نتیجه جستجو هستند. رشته‌های دارای PI بالا در واقع رشته‌های مسلط و قدرتمند هستند.

در هر مقطعی از زمان، مدارک منتشر شده در پیوند با استناد دو وضعیت پیدا می‌کنند؛ یا مورد استناد واقع شده‌اند یا مورد استناد واقع نشده‌اند. هر اثر حاوی مقدار معیتی اطلاعات است. بر این اساس، می‌توان گفت همه مدارک منتشر شده بار اطلاعاتی یکسانی ندارند، لذا به منظور سنجش ارزش محتوایی مدارک، سنجش بار اطلاعاتی موجه‌تر از سنجش استناد به نظر می‌رسد؛ ولی فعلاً تا پیدایش شاخصی برای سنجش بار اطلاعاتی می‌توان بر مبنای استناد، انتشارات را خالص سازی کرد. البته، این بدان معنا نیست که مدارک استناد نشده حذف شوند، بلکه اثر وزنی آنها در فرمول متفاوت شود. همان‌گونه که در فرمول ملاحظه می‌شود، تعداد مدارک مورد استناد در میزان استنادهای نرمال‌سازی شده همان مجموعه ضرب می‌شود تا مضری از مدارک و استنادها به دست آید؛ ولی مدارک استناد نشده بدون اثر استنادی محاسبه می‌شود.

از آنجا که، فعالیت انتشاراتی و سنت یا فرهنگ استنادی در میان رشته‌های مختلف متفاوت است (Thijs & Glanzel, ۲۰۰۹)، شاخص معرفی شده براساس میانگین انتشارات و استنادات نرمال‌سازی شده است. در واقع، مجموعه داده‌های هر رشته، زیرمجموعه‌ای از کل داده‌های همه رشته‌های آن حوزه است. بنابراین، می‌توانیم n_{ij} را به منزله میانگینی از تعداد مقاله‌های استناد نشده، و C_{ij} را به عنوان میانگینی از تعداد استنادهای مقاله‌های ارائه شده در رشته‌های مورد مطالعه تصور کنیم. فرمول جنبه‌های آشکار و پنهان، دو شاخص عمدۀ انتشار و استناد را مورد توجه قرار داده که به سادگی می‌تواند تفاوت بین داده‌ها را مجسم کند. فرمول معرفی شده در قالب جدول شماره ۲، مورد آزمون قرار گرفت. گفتنی است، در

استفاده از شاخص توان علمی، شرایط زیر باید مد نظر قرار گیرد: فقط رشته های درون یک حوزه مشخص (مثل علوم اجتماعی، علوم، علوم پزشکی،...) با یکدیگر مقایسه شوند. دوره زمانی و بستر مطالعاتی (پایگاه اطلاعاتی) برای رشته‌های مورد مقایسه یکسان باشد. با توجه به تفاوت پنجره استنادی در رشته‌ها و حوزه‌های مختلف، دوره زمانی مناسب برای مقایسه حوزه علوم انسانی و اجتماعی ۱۰ سال و برای رشته‌های سایر حوزه‌ها (علوم) ۵ سال است.

جدول ۲. محاسبه توان علمی رشته‌ها

PI	n/Tn استناد نشده‌ها بر کل استناد نشده‌ها	Pi-n . Ci/TC استناد نشده‌ها ضرب در تیجه ستون قبلی کل استنادها	Ci/TC استنادهای یک رشته بر کل استنادها	Pi-n انتشارات استناد شده	Non-cited انتشارات استناد نشده	رشته‌ها
۴/۹۴۹	۰/۱۳۴	۴/۸۱۵	۰/۱۰۷	۴۵	۴۳	اقتصاد
۶/۵۰۷	۰/۰۸۱	۶/۴۲۶	۰/۱۴۶	۴۴	۲۶	روانشناسی
۲/۸۸۸	۰/۰۷۵	۲/۸۱۳	۰/۰۹۷	۲۹	۲۴	مدیریت
۲/۴۸۳	۰/۰۶۵	۲/۴۱۸	۰/۰۹۳	۲۶	۲۱	مطالعات محیطی
۰/۳۹۶	۰/۰۸۱	۰/۳۱۵	۰/۰۲۱	۱۵	۲۶	بهداشت عمومی، ...
۰/۸۳۶	۰/۰۵۹	۰/۷۷۷	۰/۰۳۷	۲۱	۱۹	علوم تربیتی
۰/۵۲۹	۰/۰۵۳	۰/۴۷۶	۰/۰۳۴	۱۴	۱۷	بازرگانی و امور مالی
۰/۶۰۸	۰/۰۴۷	۰/۵۶۱	۰/۰۵۱	۱۱	۱۵	برنامه‌ریزی و توسعه
۰/۳۲۲	۰/۰۳۴	۰/۲۸۸	۰/۰۲۴	۱۲	۱۱	علوم اطلاع رسانی
۱/۰۵۴	۰/۰۰۹	۱/۰۴۵	۰/۰۵۵	۱۹	۳	روانپزشکی
۰/۰۶۷	۰/۰۴۷	۰/۰۲۰	۰/۰۰۴	۵	۱۵	مطالعات منطقه‌ای
۰/۷۴۳	۰/۰۱۵	۰/۷۲۸	۰/۰۵۶	۱۳	۵	جغرافیا
۰/۰۹۵	۰/۰۳۱	۰/۰۶۴	۰/۰۰۸	۸	۱۰	جامعه‌شناسی
۰/۳۰۴	۰/۰۲۵	۰/۲۷۹	۰/۰۳۱	۹	۸	علوم اجتماعی (میان رشته‌ای)
۰/۳۷۲	۰/۰۱۲	۰/۳۶۰	۰/۰۳۰	۱۲	۴	علم و تکنولوژی اینمنی
۰/۲۷۴	۰/۰۲۲	۰/۲۵۲	۰/۰۲۸	۹	۷	روابط بین‌الملل
۰/۱۸۶	۰/۰۲۵	۰/۱۶۱	۰/۰۲۳	۷	۸	انسان‌شناسی

PI	n/Tn استناد نشده‌ها بر کل استناد ها	Pi-n . Ci/TC استناد شده‌ها ضرب در نتیجه ستون قبلی	Ci/TC استنادهای یک رشته بر کل استنادها	Pi-n انتشارات استناد شد	Non-cited انتشارات استناد نشده	رشته‌ها
۰/۲۶۰	۰/۰۲۲	۰/۲۳۸	۰/۰۳۴	۷	۷	مطالعات شهری
۰/۱۴۹	۰/۰۰۹	۰/۱۴۰	۰/۰۲۰	۷	۳	سیاست و خدمات بهداشتی
۰/۰۸۶	۰/۰۰۹	۰/۰۷۷	۰/۰۱۱	۷	۳	سوء مصرف مواد
۰/۰۲۰	۰/۰۱۲	۰/۰۰۸	۰/۰۰۲	۴	۴	زبانشناسی
۰/۰۵۶	۰/۰۱۲	۰/۰۴۴	۰/۰۱۱	۴	۴	پرستاری
۰/۰۴۱	۰/۰۰۹	۰/۰۳۲	۰/۰۰۸	۴	۳	مطالعات زنان
۰/۰۳۹	۰/۰۰۹	۰/۰۳۰	۰/۰۱۰	۳	۳	مطالعات خانواده
۰/۰۱۷	۰/۰۰۹	۰/۰۰۸	۰/۰۰۴	۲	۳	علم اخلاق
۰/۰۱۵	۰/۰۰۹	۰/۰۰۶	۰/۰۰۲۹	۲	۳	ورزش، تفریح و جهانگردی
۰/۰۳۵	۰/۰۰۳	۰/۰۳۲	۰/۰۰۸	۴	۱	حقوق
۰/۰۱۱	۰/۰۰۹	۰/۰۰۲	۰/۰۰۱	۲	۳	بازپروری
۰/۰۰۹۵	۰/۰۰۹	۰/۰۰۰۵	۰/۰۰۰۵	۱	۳	جمعیت شناسی
۰/۰۳۳	۰/۰۰۳	۰/۰۳۰	۰/۰۱۰	۳	۱	علوم اجتماعی (بیو پزشکی)
۰/۰۱۱	۰/۰۰۹	۰/۰۰۲	۰/۰۰۲	۱	۳	امور اجتماعی
۰/۰۰۹	۰/۰۰۹	۰/۰۰	۰/۰۰	۰	۳	ارتباطات
۰/۰۰۹	۰/۰۰۹	۰/۰۰	۰/۰۰	۰	۳	علوم سیاسی
۰/۰۰۸	۰/۰۰۶	۰/۰۰	۰/۰۰	۰	۲	مطالعات قومی
۰/۰۰۴۷	۰/۰۰۳	۰/۰۰۱۷	۰/۰۰۱۷	۱	۱	پیری شناسی
۰/۰۰۴۱	۰/۰۰۳	۰/۰۰۱۱	۰/۰۰۱۱	۱	۱	مدیریت عمومی
۰/۰۲۹۲	۰/۰۰۰	۰/۰۲۹۲	۰/۰۱۴۶	۲	۰	حمل و نقل
۰/۰۰۶	۰/۰۰۶	۰/۰۰	۰/۰۰	۰	۲	علوم اجتماعی (روشهای ریاضی)
۰/۰۰۳	۰/۰۰۳	۰/۰۰	۰/۰۰	۰	۱	تاریخ علوم اجتماعی
-	-	-	-	۳۵۶	۳۱۹	جمع

Total PI= ۳۳,۴۶۶۰, Mean PI(M)= ۰,۶۰۱

برابر داده‌های جدول شماره ۲، در طول دوره مورد مطالعه تعداد ۳۱۸ مقاله یعنی ۴۷٪/۴۵ از مقاله‌های مورد استناد قرار نگرفته و تعداد ۳۵۴ مقاله (۵۲٪/۶۰) مورد استناد قرار گرفته‌اند. چنانچه در محاسبه صرفاً به یکی از این دو جنبه توجه شود، عملاً حدود ۵۰٪ انتشارات از گردونه محاسبه کنار گذاشته شده‌اند. در حالی که در محاسبه آزمون توان علمی، علاوه بر عامل انتشار، هم به استناد شده‌ها و هم استناد نشده‌ها توجه شده است ولی اثر وزنی آنها مطابق اثر عملکردی شان در فرمول، متفاوت است. در واقع، فرمول نسبت به مدارک استناد نشده نیز حساس است.

به منظور فراهم آوردن زمینه مقایسه و آشکار شدن تفاوت عملکرد چهار شاخص تعداد انتشار، میزان استناد، میانگین استناد و توان علمی ده رشته برتر رتبه‌بندی شده در ذیل هر یک از این شاخصهای در جدول شماره ۳ ارائه شده است. همان‌گونه که در جدول ملاحظه می‌شود، از ده رشته برتر هیچ رشته‌ای با رتبه مشترک در میان سه شاخص انتشارات، استنادها و میانگین استناد وجود ندارد. رشته‌های مدیریت و مطالعات محیطی به لحاظ تعداد انتشارات و استنادها هم رتبه شده‌اند و تنها رشته روانپزشکی به لحاظ تعداد استناد و میانگین استناد در رتبه واحدی قرار گرفته است. رشته‌های «بهداشت عمومی، محیط و شغل» و علوم کتابداری و اطلاع‌رسانی به لحاظ تعداد انتشار به ترتیب در رتبه ۵ و ۹ قرار گرفته‌اند، ولی به لحاظ تعداد استناد و میانگین استناد در زمره ۱۰ رتبه برتر قرار نگرفته‌اند، رشته‌های «حمل و نقل»، «علوم اجتماعی، بیوپزشکی»، «خدمات و سیاست بهداشتی» و «علم و تکنولوژی ایمنی» که به لحاظ میانگین استناد حایز رتبه در میان ده رشته برتر شده‌اند، به لحاظ انتشارات و استنادها اساساً در میان ده رشته جایگاهی ندارند. به عبارت دیگر، در اکثر رشته‌ها رشته‌ها در میان سه شاخص انتشارات، استنادها، و میانگین استناد جایجا شده است. در واقع، داده‌های جدولهای شماره ۲ و ۳ نشان دهنده تفاوت نسبی در عملکرد سنجه‌های مختلف است.

وقتی به جای تعداد مطلق انتشارات، استناد و همچنین نسبت استناد به مقاله، آماره‌های PI مورد توجه قرار گیرد، رتبه‌بندی رشته‌ها به طور آشکاری تغییر می‌کند. هر چند برخی رشته‌ها هنوز در میان رشته‌های حاصل رتبه قرار دارند، ترتیب رشته‌های فاصله و اختلاف بین آنها در مقایسه با رتبه‌بندی مورد بحث قبلی جابجا شده و در پیوند با میانگین استناد، ترتیب رشته‌ها دگرگون می‌شود. برای مثال، رشته اقتصاد که به لحاظ انتشار در رتبه اول و به لحاظ استناد در رتبه دوم قرار دارد، به لحاظ میانگین استناد در اولویت ده رشته اول قرار نمی‌گیرد. به طور کلی، با ملاحظه داده‌های جدول و موقعیت مکانی توان علمی هر یک از رشته‌ها، کم ارزشی یا کاستی شاخص استناد نسبت به مقاله آشکارتر می‌شود.

جدول ۳.۵ ده رشته برتر براساس تعداد انتشارات، استنادها، میانگین استناد و شاخص توان

رشته	روانپژشی	علوم تربیتی و پژوهش‌های تربیتی	خدمات و سیاست بهداشتی	حمل و نقل	روانشناسی	اقتصاد	راهنمایی و توان
۱	اقتصاد	روانپژشی	روانشناسی	حمل و نقل	راهنمایی و توان	راهنمایی و توان	روانشناسی
۲	روانشناسی	روانپژشی	روانپژشی	جغرافیا	اقتصاد	روانشناسی	اقتصاد
۳	روانپژشی	روانپژشی	روانپژشی	علوم اجتماعی، پژوهش‌گرایی	اقتصاد	روانپژشی	روانپژشی
۴	روانپژشی	روانپژشی	روانپژشی	روانپژشی	روانپژشی	روانپژشی	روانپژشی
۵	روانپژشی	روانپژشی	روانپژشی	جغرافیا	روانپژشی	روانپژشی	روانپژشی
۶	روانپژشی	روانپژشی	روانپژشی	روانپژشی	روانپژشی	علوم تربیتی و پژوهش‌های تربیتی	علوم تربیتی و پژوهش‌های تربیتی
۷	روانپژشی	روانپژشی	برنامه‌ریزی و توسعه	روانپژشی	روانپژشی	روانپژشی	روانپژشی
۸	روانپژشی	روانپژشی	برنامه‌ریزی و توسعه	روانپژشی	روانپژشی	برنامه‌ریزی و توسعه	روانپژشی
۹	روانپژشی	روانپژشی	روانپژشی	برنامه‌ریزی و توسعه	روانپژشی	علوم اطلاع‌رسانی و کتابداری	روانپژشی
۱۰	روانپژشی	روانپژشی	روانپژشی	ایمنی ایمنی	علم و تکنولوژی شهری	روانپژشی	روانپژشی

بر اساس داده‌های جدول شماره ۲ رشته‌های روانشناسی (۶/۵۰۷)، اقتصاد (۴/۹۴۹)، مدیریت (۲/۸۸۸)، مطالعات محیطی (۲/۴۸۳)، روانپژوهی (۱/۰۵۴)، علوم تربیتی و تحقیقات تربیتی (۰/۸۳۶)، جغرافیا (۰/۷۴۳) و برنامه‌ریزی و توسعه (۰/۶۰۸) بالای میانگین شاخص توان ($M = ۶۰.۱$, $SD = ۰.۶۰$, $PI > ۱$) قرار دارند. بنابراین، این رشته، رشته‌های قوی هستند و سایر رشته‌های باقی‌مانده در زمرة رشته‌های ضعیف در حوزه علوم اجتماعی کشور مالزی قرار می‌گیرند. با ملاحظه آماره کل شاخص توان و میانگین شاخص توان هشت رشته می‌توان گفت رشته‌های روانشناسی، اقتصاد، مدیریت و مطالعات محیطی از سایر رشته‌ها قوی‌تر بوده، بنابراین، این چهار رشته، رشته‌های مسلط و قدرتمند در عرصه علوم اجتماعی کشور مالزی هستند.

نتیجه‌گیری

یافته‌های پژوهش نشان داد شاخصهای اصلی کتابسنجی نظری تعداد کل انتشارات، تعداد کل استنادها و میانگین استنادها نتایج متفاوتی در رتبه‌بندی رشته‌ها به دست می‌دهند. اختلاف بارز در رتبه‌بندی آماره‌های برونداد انتشاراتی و توزیع استنادی، توجیه کننده استفاده از روش ترکیبی شاخصهای انتشاراتی و استنادی به عنوان شاخص توان علمی است. معیارهای مورد استفاده در شاخص توان، هم کمیت و هم کیفیت آثار تحقیقاتی را مورد توجه قرار می‌دهد و در آن تفاوت طبقه‌بندی موضوعی یا رشته‌ها به دقت نرمال‌سازی شده است. در شاخص توان، چون نرمال‌سازی در سطوح انتشار و استناد صورت می‌پذیرد، حاصل آن تحت تأثیر حجم فعالیت یک رشته و یک یا چند مقاله پر استناد (در رشته‌هایی که استناد زیادی در آن نمی‌شود) قرار نمی‌گیرد و امتیاز نسبتاً درستی به دست می‌دهد. تحلیل داده‌ها نیز نشان‌دهنده آن است که شاخص معرفی شده برای مقایسه توان علمی رشته‌ها و دستیابی به یک معیار واحد، شاخص مناسب و قابل اطمینانی است. به هر حال، نتایج

عملکرد شاخص توان تابع شیوه طبقه‌بندی موضوعی یا مربنی و دسته‌بندی رشته‌های است. همچنین، اختیاط ویژه‌ای در پیوند با رشته‌ها یا طبقات موضوعی که دارای تعداد انتشارات اندکی هستند، مورد نیاز است. این شاخص در زمینه و بستر انتشارات ملی، مورد آزمون قرار گرفته است، ولی می‌تواند برای مقایسه رشته‌ها در عرصه انتشارات جهانی نیز مورد استفاده قرار گیرد. روش ارائه شده می‌تواند با اندک اصلاحاتی، تعداد محققان موجود در هر رشته را نیز به منزله اثر نیروی انسانی تولید کننده در مجموعه لحاظ و قدرت و ضعف رشته‌ها را در سطح بالاتر و با دقت بیشتری محاسبه کند. به علاوه، برای رتبه‌بندی دانشمندان یا محققان کشور، با ملاحظه خود استنادی آنان نیز می‌توان از این فرمول استفاده کرد.

منابع

- عمرانی، ابراهیم (۱۳۸۶). مروری بر شاخصهای ارزشیابی بروندادهای پژوهشی. *فصلنامه کتاب* ۷۱، دوره هجدهم، شماره سوم، ص. ۱۵۷-۱۷۶.
- Davarpanah, M. R. (۲۰۰۹). The international publication productivity of Malaysia in social sciences: developing a scientific power index. *Journal of Scholarly Publishing* Vol. 41, No. 1: ۹۷-۹۱.
 - "H-index". Wikipedia the free encyclopedia. [on-line]. Available: <http://www.wikipedia>.
 - Hirsch, J. E. (۲۰۰۰). An index to quantify an individual output. *PNAS*, Vol. ۱۰۲, No. ۴۶: ۱۶۰۶۹-۱۶۰۷۳.
 - International Mathematical Union(IMU), International Council of Industrial and Applied Mathematics(ICIAM), and Institute of Mathematical Statistics (۲۰۰۸). Citation statistics. A report.
 - Mode, Henk F. (۲۰۰۸). Measuring Chinas research performance using the Science Citation Index. *Scientometrics*, Vol. ۷۳, No. ۳: ۲۸۱-۲۹۶.

- Rehn, C.; Kronman, U; Wadskog, D.(۲۰۰۷). Bibliometric indicators: definitions and usage at Karolinska Institute. Karolinska Institute University Library, Version ۱,•.
- Sternberg, R.; Litzenberger, T.(۲۰۰۰). The publication and citation output of German faculties of economics and social sciences-a comparison of faculties and disciplines based upon SSCI data. *Scientometrics*, Vol. ۵۰, No. ۱: ۳۹-۵۳.
- Thijs, Bart; Glanzel, W.(۲۰۰۹). A structural analysis of benchmarks on different bibliometrical indicators for European research institutes based on their research profile. *Scientometrics*, Vol. 79, No. 2: 377-388.